

ГЛАВА ̄.

(Соломонъ послѣдува да побуждава челоуѣците въ поученіето на мудростѣта. Притурѣ уведомленія за да отбѣгнуватъ отъ дружеството на нечестивыте, и да послѣдуватъ твердопостоянно порядоците на благочестіето и на-правдыята.)

ПОСЛУШАЙТЕ, чада, неоставленіе отеческо, и пазете да се научите раздмъ.

2 Защото ви давамъ добро поученіе: не штакайте законатъ мой.

3 Защото (и азъ) быдохъ сынъ на-отца ми, возлюбленъ и единороденъ при майка ми:

4 И поучаваше ме и говореше ми: нека държи сърдцето ти словесата мои: чѣи заповѣдите мси, и ще живѣешъ.

5 Придобы премъдрость, придобы раздмъ: да (м) не забоварншъ: нито да се отклонишъ ѿ словесата на-устата ми.

6 Не а штакай, и ще те варди добръ: шкычай а, и ще те сохранава.

7 Премъдростѣта (е) най первѣйша: придобы премъдрость: и повече ѿ сичко придобыванѣ твоє, придобы раздмъ.

8 Поими а, и ще те превознесе: ще те прослави, когато а пригърнешъ.

9 Ще положи на главата ти вѣнецъ благодатный: ще ти даде вѣнецъ славный.

10 Блажай, сыне мой, и прѣими словесата мои: и годиниѣте на-животатъ ти ще са умножатъ.

11 Поучавамъ те пжтъатъ на-премъдростѣта: настававамъ те въ пжтеки правы.

12 Когато ходишъ, стѣпванѣтата ти не ще да вждатъ утѣснени, и когато тѣрчишъ не ще да се соннешъ.